

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ.
1549

Έν Χαλκίδι τῆ 3ῆ Ὀκτωβρίου 2013

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 75

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Πρὸς
Τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.**

Τέκνα μου ἀγαπητά καὶ περιπόθητα, Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε!

Θόρυβος πολὺς ξέσπασε τὸν τελευταῖο καιρὸ, σχετικὰ μὲ τὴν κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς. Ὡς συνήθως δέ, ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ἀγία καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ἐτέθη στό κέντρο τῶν ἀντιπαραθέσεων, ὄχι ἀπό γνήσιο ἐνδιαφέρον τῶν διῆσταμένων γιὰ τὴν ἀποψή της, πού ἄλλωστε εἶναι γνωστή σέ ὅλους, ἀλλ' ἀπλῶς γιὰ δημιουργία ἐντυπώσεων! Εἶναι αὐτὸ μιά μεγάλη ἁμαρτία, κυρίως τῶν τελευταίων ἐτῶν, καὶ νομίζω πὼς δέν ἀξίζει ἢ μητέρα μας τέτοια συμπεριφορὰ ἀπὸ κανένα μας.

Μετά τὰ ὅσα διαδραματίσθηκαν, ἐπικοινωνῶ μαζί σας, καίτοι οὐδέποτε ἔπαυσα ὁμιλῶν μετά παρρησίας περὶ τοῦ θέματος,

προκειμένου να σᾶς θυμίσω, πῶς ἀγιάζεται ἐκ μέρους μας καί πρὸς ὄφελός μας ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου.

Δίχως περιστροφές, διακηρύσσουμε καί πάλιν καί διὰ πολλοστήν φοράν ὅτι, διαφωνοῦμε μέ τήν κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς. Σέ τί ἐπικεντρώνεται ἡ διαφωνία μας; Μήπως στό ὅτι χάθηκε μία εὐκαιρία ἀναπαύσεως τοῦ δεινῶς ταλαιπωρημένου σύγχρονου ἀνθρώπου ἢ στόν κίνδυνο, πού ὅπως ἐπισημαίνουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀπειλεῖ τούς μικρούς ἐπαγγελματίες ἐκ μέρους τῶν μεγάλων καί πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν; Ναί, καί αὐτά μᾶς ἀπασχολοῦν, ἀφοῦ εἰλικρινά συμπάσχουμε, μά δέν ἀποτελοῦν αὐτά τήν κυριότερη αἰτία τῆς διαφορᾶς μας. Τό σπουδαιότερο εἶναι ὅτι, παρά τήν ληφθεῖσα τελικά πρόνοια, πού ἀφορᾷ τό ἄνοιγμα τῶν καταστημάτων μετά τῆς Θεῆς Λειτουργίας, οὐσιαστικά ἕνα ἄλλο ἐμπόδιο τέθηκε στόν ἐκκλησιασμό τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Κυριακή εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου! Ἔτσι ὀνομάζεται ἀπό τά πρῶτα χριστιανικά χρόνια καί πολύ σωστά, γιατί ἐορτάζεται πανηγυρικά αὐτή τήν ἡμέρα ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ συντριβή τοῦ χειρότερου ἐχθροῦ μας τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἔχει τό κράτος τοῦ θανάτου. Αὐτό τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως εἶναι τό ἀκατανίκητο "σημεῖο" τῆς θεότητος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεώς μας καί τελειωτοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τό μεγάλο καί πρωτοφανές καί βεβαιωμένο γεγονός στήν ἀνθρώπινη ἱστορία ζοῦμε στήν Κυριακάτικη Θεῆς Λειτουργία καί ἀποκτοῦμε ἐμπειρία τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁμολογοῦμε τήν προσδοκία μας στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, συνεπῶς καί στή δική μας ἀνάσταση καί τήν ζωή τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ὁ Χριστός εἶναι τό κατώφλι καί ἡ θύρα γιά νά περάσουμε ἀπό τό θάνατό στή ζωή. Συλλειτουργοῦμε μέ τούς ἀγγέλους καί συνδοξολογοῦμε τόν τῆς ζωῆς χορηγό.

Στήν ἀγία τράπεζα τοῦ Θεοῦ εἴμαστε ὄντως μακαριστοί δαιτημόνες, ἀφοῦ εἴμαστε προσκεκλημένοι τοῦ λατρευτοῦ μας Οἰκοδεσπότη Χριστοῦ, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ. Αὐτός μᾶς τρέφει μέ τό Λόγο του· θυσιάζεται ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας καί μᾶς προσφέρεται μέσα ἀπό τό ἅγιο Ποτήριον, πρὸς βρῶσιν καί πόσιν. Πράγματι, στή Θεῆς Λειτουργία κοινωνοῦμε τό ζωοποιό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ λυτρωτοῦ καί Θεοῦ μας "εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωῆν αἰώνιον" καί καταλαβαίνουμε, ὅσο μᾶς εἶναι δυνατόν, ὅτι ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν.

Στήν τράπεζα αὐτή δέν εἴμαστε μόνοι· συνδαιτημόνες εἶναι καί οἱ ἄλλοι ἀδελφοί μας, οἱ πιστοί τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μέ

τούς οποίους -ούσιαστικά και όχι τυπικά- είμαστε ένωμένοι με δεσμό αγάπης, τόν οποίο δημιουργεί και αγιάζει ο Κύριος της δόξης.

Ταυτόχρονα ή Θεία Λειτουργία είναι προσφορά της Ἐκκλησίας υπέρ ὅλης τῆς οἰκουμένης!

Ἡ λειτουργία είναι πάσχα, είναι λαμπρή, είναι πανηγύρι, είναι χαρά, είναι ανακαίνιση, είναι ἐλπίδα, είναι ἀγκαλιά και ἀσπασμός μέ τό Θεό μας, τόν λατρευτό και ὄντως ἀξιολάτρευτο, και τούς συνανθρώπους μας, μέ τούς οποίους νοιώθουμε ἴσοι και ἀδελφωμένοι.

Εἶναι γεύση γλυκειά τῆς οὐράνιας και ἀτελεύτητης Βασιλείας, τῆς ὁποίας ή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς κατέστησε κληρονόμους και πολίτες.

Ἡ λειτουργία είναι ἔργο τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος συνάγεται και προσεύχεται γιά ὅλα τά θέματα τῆς ζωῆς, τά ὁποία τά παραθέτει μέ ἐμπιστοσύνη στήν στοργική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας. Στή Λειτουργία νοιώθει αὐτό πού είναι ὡς Ἐκκλησία, γι' αὐτό καθόλου τυχαῖο δέν είναι αὐτό πού λέγει ὁ χριστιανός "πάω στήν Ἐκκλησία". Ἐκεῖ, κυρίως, αἰσθάνεται μέλος τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ και ἔτσι, ὡς μέλος Χριστοῦ, σώζεται, κοινωνῶν μετ' Αὐτοῦ και μετά τῶν ἄλλων μελῶν. Και πάλι δέν είναι τυχαῖο, τό ὅτι ὀνομάζει ὁ λαός, στήν καθημερινότητά του, ἀ-κοινωνήτο, αὐτόν πού δέν βιώνει αὐτό τόν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης.

Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ πλημμυρίζει και μεταμορφώνει τόν ἐκκλησιαζόμενο. Ποιός δέν κατάλαβε ποτέ αὐτήν «τήν καλήν ἀλλοίωσιν»; Εἰσέρχεται ὁ ἄνθρωπος στήν Ἐκκλησία μέ τήν αἰμοβόρα διάθεση τοῦ λύκου και ἐξέρχεται ἥρεμος σάν τό πρόβατο· εἰσέρχεται μέ τήν ἀρπακτική μανία τοῦ γερακιοῦ και ἐξέρχεται ἀγνός και ἀκέραιος σάν τό περιστέρι.

Κι' αὐτήν τήν κατάσταση τῆς χάριτος ἀγωνίζεται νά τήν φυλάξει και μετά τή Θεία Λειτουργία, ὑπακούοντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ και βαδίζοντας στά ἴχνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐεργετῶν ἀδιακρίτως τούς πάντες.

Τελικά, ὁποῖος ἐκκλησιάζεται μπορεί νά διαπιστώσει, ἀπό τήν πείρα του, ὅτι ή λειτουργία είναι ὄχι ἀπλή ἐκτέλεση καθήκοντος, πού ἐνδεχομένως νά τό δεῖ κάποιος και "ὡς ἀγαρεία", ἀλλά δῶρο οὐράνιο και πηγὴ ἀναστάσεως και χαρᾶς. Μόνο οἱ ἄγευστοι τῆς ἐμπειρίας αὐτῆς, μποροῦν νά προκρίνουν και νά προτιμήσουν κάτι ἄλλο τῆς Θείας Λειτουργίας και μόνο ὅσοι δέν πιστεύουν στήν Ἀνάσταση και κατ' ἐπέκταση στήν θεότητα τοῦ Χριστοῦ και τήν Ἐκκλησία, είναι δυνατόν νά πολεμοῦν και νά ἐφευρίσκουν τρόπους

νά ἐμποδίζουν τόν ἐκκλησιασμό. Ὅμως ἀδικοῦν τόν ἑαυτό τους. Ἡ Ἐκκλησία τούς προσφέρει Ἀνάσταση καί ἐκεῖνοι λένε ὄχι! Προτιμοῦν τά πρόσκαιρα ἀγαθά, τή γῆ, τό χῶμα, τόν θάνατο, τόν τάφο....

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Οἱ πιστοί εἴμαστε πλούσιοι ἀληθινά. Εὐρήκαμε θησαυρό, ἀνεκτίμητο καί ἀδαπάνητο! Τήν πίστη μας τήν ἀληθινή, τόν Κύριο καί Θεό μας. Ἐμεῖς, ὄχι μόνο δέν πρέπει χωρίς σοβαρή αἰτία νά ἀπουσιάζουμε ἀπό τή Θεία Λειτουργία, ἀλλά ὀφείλουμε νά κάνουμε καί ἱεραποστολή. Τήν ἐμπειρία μας νά τήν κάνουμε γνωστή στούς γύρω μας, προσκαλώντας μέ τό "ἔρχου καί ἴδε" ὅσους δέν γεύθηκαν καί ἀγνοοῦν τήν χρηστότητα τοῦ Κυρίου. Ἡ ἐκ μέρους μας ἀδιαφορία πρὸς αὐτούς εἶναι μεγάλη ἀμαρτία, ἀφοῦ ἐμεῖς δέν ἐπιτρέπεται νά εἴμαστε ἐγωῖστές, ἀπολαμβάνοντες ἀτομικά τά ἀγαθά πού ὁ Φιλάνθρωπος Θεός χαρίζει σέ ὅλους.

Ταῦτα γνωρίζων καί ὑπενθυμίζων στήν ἀγάπη σας, εὔχομαι ἐγκαρδίως, νά ἀντιμετωπίζουμε μέ περισσότερη σύνεση καί σεβασμό αὐτά τά σοβαρά θέματα τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας μας, κυρίως ὅσοι ζοῦμε σ' αὐτόν τόν τόπο, πού τόσο πλουσίως εὐλογήθηκε ἀπό τό Θεό τῶν Πατέρων μας, καί διατελῶ

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῆ ἀργά καί καθαρά στό ἐκκλησιασμά τῆς Κυριακῆς 27 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.